

rette Middelvei med Hensyn til Næringsbeskatningen, navnlig Beskatningen af Haandværksnæringen paa Landet, fordi denne som oftest drives ikke som selvstændigt Erhverv, men som Bierhverv ved Siden af et selvstændigt Erhverv, saasom Agerbrug, Fiskeri eller Dagleie, og det er maaffee ogsaa denne Omstændighed, som har bevirket, at selv med Hensyn til saadanne Haandværk, som henhøre til bundne Næring, have de Vedkommende som oftest ikke løst Næringsbeviis og ere endnu mindre ansatte til Bygningsafgift. Der er paa dette den bundne Nærings Omraade Meget, som trænger til en varsom og human Ordning, og dette gjælder ogsaa den til den bundne Næring knyttede Beskatning, forend man gaaer videre og skrider til Beskatning af den frie Næring. Men, selv om Alt var i den skjønne Orden paa dette den bundne Nærings Omraade, maatte jeg dog finde det overordentlig misligt at skride til Beskatningen af den frie Næring, fordi denne ligger saa nær ved eller ganske falder sammen med Huusflid, saaledes at man ikke kan beskatte den frie Næring uden tillige at komme til at beskatte Huusfliden, og dertil er man jo ligefrem uberettiget. Den høitærede Finantsminister selv havde i saa Henseende for ikke lang Tid siden store Betænkkeligheder, hvilket fremgaaer af Motiverne til det af mig for nævnte Forslag til Lov om Bygningsafgiften. Af disse Motiver skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse oplæse en ganske kort Passus. Det hedder nemlig i disse Motiver saaledes: „Vil man først gaae videre og under 1ste Classes Bygninger inddrage andre end dem, hvis Indretning uomtvistelig betegner dem som indrettede til Fabrikdrift eller Næringsbrug, eller som benyttes af nogen med særlig Næringsadkomst forsynet Person, og vil man navnlig under denne Classe inddrage de Bygninger, der benyttes af Personer, der drive Frinæring, vil man snart komme tilbage til den samme Forvirring, som for Tiden hersker, idet det i mange Tilfælde er yderst vanskeligt og ofte en reen Skjønssag, om et Erhverv kan betragtes som Frinæring eller kun som Huusflid, hvilket Sidste dog billigtviis ikke bør medføre den for Næringsdrift fastsatte høiere Afgift.“ Jeg veed

nu ikke, om disse Betænkkeligheder, som for to Aar siden fandtes hos Finantsministeriet, nu saa fuldstændig ere ryddede afveien, at det ikke længere nærer den samme Frygt som tidligere for at inddrage den frie Næring under den samme Beskatningskategori som den bundne; men det troer jeg at vide, at, hvis den tilføjede Beskatning paa den førstnævnte Næring bliver gennemført, saa vil det vække megen Misnøie hos de paagjældende Classer og skaffe Administrationen større Ulemper og Vanskeligheder, end der kan opveies ved det overordentlig ringe Beløb, som denne Beskatning vil indbringe, og som vel at mærke tages fra en af de fattigste Classer i Landet. Jeg skal derfor henstille til den høitagtede Finantsminister, om det ikke er rigtigst at stille den paataente Beskatning af Frinæringen paa Landet i Bero og lade det forblive ved det Bestaaende, indtil Alt, hvad der angaaer Bygningsafgiften, kan blive omordnet ved en almindelig Lov

Der var dernæst et andet Punkt, hvorpaa jeg gjerne ønskede at henlede den høitagtede Finantsministers Opmærksomhed; det angaaer Nedsættelsen af Portoen for Districtsbreve, jeg mener saadanne locale Breve, som befordres med Districtsposten ud omkring i Districtet, eller omvendt. Med al mulig Anerkjendelse af den Beredvillighed, hvormed den overordnede Postbestyrelse imødefommer Publicums Ønsker om en udvidet Postforbindelse i forskjellige Retninger, er der dog eet Punkt, hvor Publicums Ønsker ikke ere blevne imødeforne, nemlig med Hensyn til Nedsættelsen af Portoen for disse locale Breve. Denne Porto er for Diebliffet 4 β . for et enkelt Brev, altsaa den samme som for et Brev, der gaaer til Landets Grændser. Følgen deraf er den, at Publicum overordentlig sparsomt benytter de etablerede Districtsposter til Befordringen af locale Breve, men derimod forsender disse til den nærmeste Kjøbstad med de private Postere, som have fundet, at det kan svare Regning at vedblive at gaae langsmed den samme Route, som Districtsposten gaaer. Derved lider jo denne et betydeligt Tab i de Indtægter, der vare beregnede at skulle tilflyde den, og det er min Overbeviisning, at, dersom man i de paagjældende Postcontoirer, hvorfra